

S. II.

Clem. lib. 6. Constit. Apo. c. 27. Adulterio quatuor homines la- duntur.

Gell. lib. 1. Noz. Atti cap. 8. Iob 3. 1. 1. & 12.

Luxuria omnia vir- tute bona & incre- mera consumit.

Qui vim intemperante. Eretice.

Vida. Corn. de Lapide in c. 3. 8. Ge- nes. 24. Chrysor. contra Is- dæos.

Prou. 6. 32. & 33.

lege noua prohibita.

1. Cor. 6. 18. Hebr. 3. 4. 1. Cor. 6. 9. Ibid. 18. 19. Gal. 5. 19. & seqq.

Eph. 5. 3. 4.

x. Cor. 13. 5. 6.

S. III.

Clementis Romanus verè dixit: *Venenum dulterig coniunctis malis perniciofissum.* Eo plerique quator homines grauiſſime laeduntur, adulter & adulter, arque vniuersi coniuges. Hæc certe feedissima est, & profus iniquissima matrimoniorum violatio. Et certe si meechus aut meeccha expenderent cohaſionem illam & catenam tot malorum, quæ patratus adulterium committari solent, facile illud caueret, dicerent que ingenuæ: *Tanti panitare non emo.* Plutima, grauiſſimæ damna & mala ex hoc vno malo consequuntur. Quod Iobu probè scienciam: *Hoc enim nefas est, iniquis & iniquissima maxima. Ignis est usque ad perditionem deponens, & omnia eradicans genimina.* Frondes & fructus, insampe arborem, stirpem & radicem auferit. Quod & Hieronymus affirmas: *Omnia inquit, viriuum bona, & eminere sandarum rerum incrementa in homine confundi luxuria.* Ean ob rem Iobi aucto adulteri combuſti, aliaſ lapidibus obruti. Nostro hoc aucto adulteria aut impunè committuntur, aut mollissime puniuntur, & poenam plerisque sola sentit crumenam. Plinius mentionem iniiciens adulterij vel in rege puniti: *Canem locutum, inquit, serpentem larasse in prodigijs accepimus, cum regno pufus est Tarquinii Reue- ra nunc opus foret loqueretur canes, latrarent superetes, tot enim adulteria committuntur, tam rara pleantur, ut pene verendum, ne bellula nos accutem ibidinis aduacissime patrate, raro aut timidissime cœstigata.*

Adulteriū iure gentium omnium morte mulctatur. *Adul- terium Chrysotomo crimen est inexcusabile.* Luxuriosus ebrio aut energumē similiſ. Subinde pauperius futurū, quia rerum omnium inopia premitur; famæ illum aduadem facit. Adulterij scelus prætexti non potest tan- hōneſto nominēbas est, iniquis maxima est, fama ac fortunariū euerſio, certa moroseſt anima. Quod Salomon confirmans: *Qui autem adulter est, inquit, proper cardis inopiam perdet animam suam;* turpidinē & ignominiam congregat ſibi, & approbū illius non debetū. Atque hæc fuit cauſa Tobie filium tam ſollicitē monendi. *Preter eorum tuam nūquam patiaris crimēſcire.* Præſertim cūm Ninieſ habentur, vbi Bacchus & Venus plurimū colerentur. Ne igitur filius tam peatis, tamque quotidiani exemplis ſenſim corrumperetur, præcepta sanctiora in antecellum fuerant inſtillanda.

Medicinæ princeps Galenus de simplicibus medica- mentis diſſens: Oleum, inquit, cuſem mollit fed inre- iorā mordet; ita proſus libido ac carniſ petulantias bellè facit, at conſcientiam laedit, animam interiſit. Quod Hebreus sapiens de generoſo ac nobili vino di- xit: idem omnino de libidine affirmandum: *Ne intue- ris vimum, quando flaveſci, cum ſſenduerit in vitro color eius,* ingrediuſ blandus, fed in nouiffimo mordet ut coluber, & ſciuſ regulas venena diſſiderit. *Oculi tui videbunt extraneas, & cor tuum loquerit peruerſa,* & exiſ ſicuſ dormiens in medio mari, & quaſi ſōpitiſ gubernator amīſo clauso: ita fornicatio, adulterium, & omnis libido blaſphemæ ingredituſ, fed de- mun ut coluber & regulus lethale ac etodiens toxicum diſpergit, periculis obicit, diuerſis vitiis exponit, maxi- mis malis obruit, ita incautos perimit. Atque hic eſt ab ingreſu blando miserabilis & infelix exiſtuſ. Atten- dite vobis, attendite ab omni fornicatione. *Beari mundo* Matti. 5. 2. *corde, quoniam ipſi Denim videbunt.*

CAP V T XII

Tobias inter lacrymas inbetur esse letus.

Tobias filius cūm præceptioñes aureas à parente accepisset, & vna intellexisset pecuniam apud Gabelum depositam, dixit patenti: *Omnia quacumque præce- piſti mihi faciam patrem: quomodo autem pecuniam hanc requi- ram ignoſi.* Nam neque Gabelum, neque viam ad Gabelum noui. Cui pater: *Gabeli Syngrapha,* inquit penes me eſt, quam cūm exhibueris, pecuniam sine cunctatione redet. Tu hoc ag, fili, inquire comitem fidelem, qui te mercede ducat ignotæ vias. Non distulit filius iusta pa- rentis exequi, & mox inuenit iuuenem nitida veste am- ātum, & ad iter iam paratum, fed nesciebat elle. Angelum, Hun̄ salutans: *Vnde, inquit, mi bone iuuenis, qua gente, qua domo es?* Qui perlornatus Angelus respondit: *Ex Iſraelis populo. Cui Tobias iterum: Queso te,* inquit, num viam noſti, quæ in Medos ducit? *Ad quæ An- gelus promptissimè: Hæc itinera, inquit, itione crebra mihi exactissime nota, & in ipsa metropoli Medorum Rages apud Gabelum tribuleni nocturnum hospitatuſ sum Obſcro te,* inquit Tobias, *paſſillum moræ tolera, dum hac parenti meo nuntiem. Nuntiata omnia. Con- tinuò ſenex pater accerſiri eum ad ſe rogauit. Nec cun- datus caeleſtis iuueni ſenī ſitens:* *Gaudium, inquit, ibiſt* *ibid. 11. ſemper.* Voce cum gemitu excipiens Tob. cactus: *Quale,* inquit, *gaudium mihi erit, quæ in tenebris ſedeo, & lumen cali- non video!* Illico ſolatium inſtillans Angelus: *Forti animo eloſo, in proximo eſt, ut à Deo curari.* Hic ſenex quarere, quod iuueni nomen, quæ patria, quæ tribus, quæ fami- lia fit, num filium in Medos ad Gabelum velit duece, mercedem non defuturam. Angelus promptissimè: *Ego,* inquit, *Azarias vocor, Anania Magni filius.* Tamen vero ſi- lium ducam ſannum, & reducam ad te, ita in ſponſionē hanc conuentum, iter paratum, vale parentibus dictum, profe- ſionis datum initium. Hic è pluribus, quæ diſtione profeſuenda forent, vnum illud Angeli votum felig- rimus, *gaudium ſi tibi ſemper.* Hoc loco explicandum an in rebus adulteris & turbidis, an in luctu & merore ſe- riò hilareſcere poſſimus, & qua tandem ratione hæc hilariitas excitanda.

S. I.

Non absurdè quæritur, num in ſerio luctu gaudere In ſerio la- quis poſſit: Poſſe aio, & quandoque etiam debete, du gaudere. Pluribus id rationibus docebo.

I. Apostoli hanc animi lætitiam non imperalſent, in rebus etiam aduerſi exhibendam, ſi ea non poſſit ex hiberi. Atqui præcipiens Paulus: *Gaudete, inquit, in Do- mino ſemper, iucurum dico gaudere.* Quibus, obſcro, & Philip. 4. 8. quanquo